

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. N° 18.

Tiende Session.

12te Møde.

Torsdagen den 15de October.

(Fortsat.)

Clausen (fortsat): Om Behandlingsmaaden i *Maribo* erfares Intet af de trykte Landemodsacter; alene Betænkningen er meddeelt. — Ligeledes er en forskjellig Fremgangsmaade fulgt med Hensyn til Stemmegivningen. Paa to Steder (i *Dense* og *Ribe*) have de tilstedeværende Præster taget Deel i Afstemningen; paa et andet Sted (i *Maribo*) have de afgivet deres Stemmer særskilt; paa de øvrige Landemoder har Afstemningen, saavidt det kan sees, været indskrænket til de egentlige Medlemmer af Landemodet; paa eet Sted (i *Arhus*) er Duffet bleven fremsat og gjentaget om at komme til Kundskab om den almindelige Mening hos de tilstedeværende Præster ved en foretagen Afstemning; men Biskoppen har erklæret ikke at kunne tilstede Dpsfyldelsen af dette Duffe.

Det er en Folge af den summariske Behandlingsmaade, som er bleven de paagældende Forslag tildeel, at Udbyttet, der er bleven vundet for Sagen ved dens Udsættelse fra forrige til indværende Aar, ikke kan anslaaes høit. Dette kan man ikke andet end oprigtig beklage. Der er adskillige Punkter, som kunne trænge til nærmere Drøftelse, andre, som trænge til notere Begrændsning og Bestemmelse, f. Ex. om Valgmaaden i Menighederne, eftersom der i dem findes Menighedsraad oprettede eller ikke — om Kirkeraadets Stilling og Forhold til Rigsdagen — om en mulig Afgrændsning af de forskjelligartede Gjenstande for Kirkeraadets

Virksomhed og en særlig Behandlingsmaade for reent kirkelige Anliggender. En Drøftelse, som var gaaet ind paa Enkelthederne i Forslagene, vilde nødvendigviis have ført ind paa disse og lignende Punkter, og ved Medvirkning fra den Side, hvorfra en saadan snarest maatte være at vente, vilde Meget være bleven modnet og bragt en Afgjørelse nærmere. Men da en saadan i det Enkelte gaaende Forhandling — saavidt som det kan sees af de trykte Alter — kun har fundet Sted i *Arhus* og i *Ribe*, er det kun sparsomme Bidrag, der ere blevne ydede til Klaring af de vanskeligere Punkter i det sælles kirkelige Anliggende. I *Dense* er man dog leilighedsviis, ved Behandling af andre Forslag, kommen ind paa enkelte af de berørte Punkter.

I tvende Hovedpunkter ere imidlertid samtlige Landemods-Betænkninger enige, og disse tvende Punkter ere bestemmende for Sagens nærværende Stilling.

Det ene Punkt, hvorom Alle have været enige, er negativt: Fraraadelse af begge de af Ministeriet fremlagte Forslag. Vel have disse Forslag ikke savnet kraftige Talsmænd — deels selve Forslagene, deels Principet, hvorfra disse Forslag gaae ud: Kirkeraadets lige Sammensætning af geistlige og ikke geistlige Mænd; men det er kun i *Ribe*, at dette Princip er gaaet over i et andet Forslag, og det er kun i *Arhus*, at en Minoritet (6 Provster imod 6, til hvilke Biskoppen og Stiftamtmanden sluttede sig), har været stærk nok til at kunne indgaae med særskilt Forslag. Paa de øvrige Steder maa det indrømmes, at Stemmerne, som have høvet sig i denne Retning,